

[Undervisningsministeren]

Til fru Ebba Strange vil jeg gerne sige, som der vist også blev sagt fra hr. Bertel Haarders side, at dette ikke er noget, der er sket bag om folketingets ryg. Fru Ebba Strange kan slå op i betænkningen fra maj 1977, hvoraf det ganske klart fremgår, at dette har været et led i forhandlingerne i udvalget.

Fru Ebba Strange spurgte, hvorledes man skulle bedømme disse ting. Jeg sagde i mit første indlæg, at det er klart, at dette ikke er noget, som kan måles og vejes. Fru Ebba Strange spurgte også, hvorledes eleverne skulle forholde sig, om de ikke måtte kigge ud ad vinduet, og hvad de måtte gøre, og hvad de ikke måtte gøre. I mine bemærkninger oplyste jeg, at direktoratet vurderer, at der her vil blive tale om et ganske ringe – etcifret – antal tilfælde om året. I dette ligger unægtelig dels, at det ikke kan dreje sig om tilfælde, hvor eleverne kigger ud ad vinduet, dels en afgrænsning. Det er de helt ekstreme tilfælde, det drejer sig om, tilfælde, hvor jeg tror det vil give sig selv, at der her oplagt er noget, der ikke er, som det skal være. Der vil ikke blive nogen stramme regler for, at dette er tilladt og hint er ikke tilladt. Det, man har ønsket at kunne ramme, er tilfælde, hvor eleven tydeligvis er fejlplaceret.

Så spurgte fru Ebba Strange, om dette cirkulære var forhandlet med nogen, og dertil kan jeg sige, at det mig bekendt ikke er forhandlet med nogen.

Hr. Bertel Haarder spurgte, om jeg kunne dementere, at der nu skulle laves lister over åndeligt fraværende. Ja, det kan jeg dementere. Det er ikke tanken, og jeg tror, jeg har kommenteret det med det, jeg sagde til fru Ebba Strange.

Så spurgte hr. Bertel Haarder mig, om jeg ikke syntes, det var rigtigt, at det ville være urimeligt, at elever, der aldrig afleverede deres opgave, der aldrig skrev deres stile etc., kunne indstilles til eksamen. Dertil vil jeg sige, at hvis det var det, det drejede sig om, havde det jo ikke været nødvendigt at foretage den ændring, som var venstres ønske, i cirkulæret, idet det allerede ligger i cirkulærets punkt C. Men det har altså været et led i det politiske forlig omkring forhandlingerne, at man ønskede den ændring, og det er klart, at det er min opgave og min lod at føre en sådan ændring ud i livet. Det lå også i det

svar, jeg gav til fru Ebba Stranges egentlige første spørgsmål.

Hr. Bertel Haarder spurgte mig også, om jeg ikke kunne bekræfte over for ham, at gymnasiasternes kampagne intet havde med virkeligheden at gøre, og at den var meget overdimensioneret. Det vil jeg i og for sig give hr. Bertel Haarder ret i, men vil på den anden side føje til, at jeg godt forstår, at gymnasiaster har været urolige over for denne situation, fordi det er noget nyt og de har været usikre over for den. Men jeg håber, at jeg med de bemærkninger, der er faldet som svar på spørgsmålene her, også over for landets gymnasiaster har gjort det klart, at dette ikke er noget, der skal ramme gymnasiaster i flæng. Det vil blive det højst usædvanlige; det er jo et ganske lille antal sager om året.

Så spurgte hr. Poul Schlüter, om jeg kunne dementere, at dette cirkulære er udarbejdet for at irttesætte hr. Bertel Haarder. Det kan jeg klart dementere, idet det ikke er direktoratets opgave at irttesætte hverken hr. Bertel Haarder eller andre medlemmer af dette høje ting.

Hvad angår bestemmelsens formulering, har jeg her givet oplysning om, at det altså ligger i den politiske forudsætning for gymnasieloven.

Ebba Strange (SF):

Hvis jeg nu slet ikke kunne huske noget fra den behandling af gymnasieloven, der foregik her i tinget i 1977, ville jeg nok være blevet bortvist som passiv og uopmærksom i timerne. Jeg kan godt huske diskussionen om, hvordan man nu skulle kontrollere gymnasieeleverne, når man havde fjernet udvidet kursus, altså fjernet realeksamen, og jeg kan også huske, at jeg da kommenterede den nye gymnasielov med at sige, at man altså havde lavet nogle væsentlig strengere optagelsesregler end dem, der gjaldt i den gamle gymnasielov. Jeg syntes, det var alt nok til kontrol. Derfor ved jeg godt, at der var de tanker fremme, men jeg havde ikke forestillet mig en formulering som den, der nu er kommet til at stå i cirkulæret, og det er derfor, jeg rejser spørgsmålet i dag. Egentlig ikke så meget, fordi jeg ikke var forberedt på indholdet, men fordi jeg synes, den formulering er utrolig vanskelig at leve med, ikke kun for gymnasieeleverne, men også for gymnasielærer-